

Θεσσαλονίκη

Η «Τριετής Καλλ. Ἐκθεσις» ήτις ἐπρόσκειτο νὰ ἀνοιξῃ εἰς Βουλγαρία τῷ 1913 ἀπεβλήθη, θὰ ὁργασθῆ δὲ εἰς Γάνδην ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς Διεθνοῦς Ἐκθέσεως ητις θὰ γύρη ἐπειτα καὶ τοῦ Συνεδρίου τῆς τέχνης καὶ ἀρχαιολογίας. Τὴν ἐποίην ἐκείνην θὰ γίνονται τὰ ἀλοκαλυπτήματα τῶν μνημείων ναν Εγκ, ἔφοροι τοῦ γλέπτου Verbanek.

★

Ἀπέθανεν ὁ Βέλκος συνθέτης Ἐδγάρδος Tinel, διευθυντής τοῦ Ὀδείον τῶν Βορυξελλῶν, ἐν ἡλικίᾳ 58 ἵετων. Ἡτο δευτὸς πλειδοκυμβαλιστής. Τῷ 1877 ἐγένετο τὸ rīe de Rome. Γνωστότεροι ἔργα τον εἶναι τὸ ὄρατόν του «Franciscus», ή «Sainte godelieve», ή «Katarina» καὶ τινες ἑκατονταστικαὶ συνθέσεις.

★

Ο βασιλεὺς τῆς Ἰσπανίας ἥγοράσε τὴν οἰκίαν ἐν ἡ ἔξοδον διερίφημος συγγραφεῖς τοῦ «Ἄντι Κιζώτη» Κερβαντές εἰς Valladolid. Τὴν οἰκίαν αὐτὴν θὰ μεταβάλῃ εἰς Μονοεῖτον ἀντικειμένων σχετικῶς ποὺς τὸ Κερβαντές.

★

Ἀπέθανεν ἐν Βορυξελλαις μετὰ βρογχοχάτηρ ἀσθένειας ὁ λημποσιογάρφος Νικ. Νικολαΐδης διευθυντής καὶ ὕδροι τῆς Γαλλιζῆς ἐφημερίδος «L'Orient».

★

Ἀπέθανεν ἐν Ἀθήναις ἡ γυναικὴ λογία καὶ σιγγραφεῖς φιλολογικῶν μελετῶν Αἰκατερίνη I. Ζάλοκον. Τὰ φιλολογικὰ ἱμερολόγια τῆς παρελθόντος γενεᾶς, ίδιως τὸ «Ἀττικὸν» τοῦ Ἀσωπίου, συγχότατα ἐφιλοξένοντα ίστορικὰ καὶ φιλολογικὰ δοκίμια τῆς στρεφόμενα κατὰ τὸ πλεῖστον περὶ τὴν σύγχρονον Γαλλικὴν φιλολογίαν. Μετέφρασεν ἀλιτοτεχνικῶς τὸν «Θεόν ἐν τῇ φύσει» τοῦ Φιλαμπωτοῦ. Ἀπό τινον ἐτῶν εἶχε τυφλωθῆ.

★

Μετὰ μεγάλης ἐπιτυχίας παρεστάθη εἰς τὸ θέατρον «Μισέλ» τῷ Παρισιούν νέον ἔργον τῶν κ. κ Γκωλδὼ καὶ Κλερώ τὸ «Νέον κατάστημα».

★

Ἐτὶ τὸ Μιλάνον παρεστάθη νέον ἔργον, ὑπὸ τὸν τίτλον Α πατρὶ ſoūdī τοῦ Ἀμπέτου Παλέσου. Στρέφεται περὶ τὴν οἰκογενειακὴν ζωὴν τῶν χωρικῶν τῆς Σικελίας τὴν πλήρη αἰσθημάτων καὶ προλήψεων. Τὸ ἔργον ἀπει-

Ο Λευκός Πύργος

κονίζει τὰ ἥθη καὶ ἔθμα τοῦ ἀρχοτικοῦ βίου, κροιαρχεῖ δὲ ἄκρα αἰσθητικότης. Τὸ δράμα ἐκτυλίσεται ἐν ἀντιθέσει ἀγρίου ἔφωτος καὶ ποληπτικοῦ μίσους δέο οἰκογενεῶν, διρρημέγεων δι' αίματοχνίας. Ἡ Μαρία ἀγαπᾷ περιπλανῶς; τὸν Σαριοῦ. Ἡ μήτη τῆς Μαρίας μισεῖ τὸν Σαριοῦ καὶ ὁ πατήρ τοῦ Σαριοῦ ἀπεχθάνεται τὴν Μαρίαν ἔρεκα κακονογημάτων διαπραγμάτων ὑπὸ τῶν συγγενῶν . . . ἀλληλεγρίων . . .

Οἱ δύο νέοι ἀγαπῶνται μοστικῶς, καὶ δὰ τὰ λιτρωθῆν ἀπὸ τὰς καταδίξεις τῶν γονέων ἐτομάζονται τὰ γίγοντα εἰς Ἀμερικήν. Ὁ πατήρ τοῦ Σαριοῦ προσπαθεῖ τὰ τὸν μεταπλείσης καὶ σχεδίει τὸ κατωφθόνευτον ἡ μήτη τῆς Μαρίας ἀποθηγήσκει ἐκ συγκοπῆς καὶ ἡ Μαρία ἀπηλπισμένη παραφρονεῖ καὶ περιφέρεται ὡς ἐπαῖτις καὶ τέλος καταπούγεται ὑπὸ ἀγρίου κυνδροῦ.

★

Παρεστάθη ἐσχάτως εἰς τὴν Ὀπερα

Κωμίκιν νέον ἔργον τῆς κυρίας Φερδάρ καὶ τοῦ Καίν ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἡ ὁρχητοὺς τῆς Πομπηῖας». Τὸ κείμενον ἐξήχθη ἐκ τοῦ μετιστορύματος τῆς κ. Ζών Μπερθερούν καὶ παρονταίει τὴν Νότια, τριφεράν ὑπηρέτων τῆς Ἀφροδίτης, τὴν μικρὰν δοχηστρίδα τῆς Πομπηῖας ἀγαπαμένην ὑπὸ τοῦ εἰδωλολάργου ζωγράφου Λούστους καὶ ἀγαπῶνταν τὸν νεαρὸν. Υάκινθον, τὸν δόποντας ἡ εὐσέβεια φέρει πρὸς τὴν λατρείαν τοῦ Ἀπόλλωνος. Πηγανεῖ τὰ τὸν εῦρη τῆς Ναόν. Ἐκεῖνος τῆς διαφεύγει, ἀγωνιῶ ἐν μέσῳ τῆς ἑορτῆς ὃπου ἐσοιάζεται ἡ ἀνδρικὴ τῶν ἡλικία καὶ ἐκπνέει διακηρούσσων τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ τον.

Μιτυλήνη

Στρατιῶται Τοῦρκοι πρὸ τοῦ φροντίδον, αἰχμάλωτοι